

e)

Vi i sætter vores ligningssystem ind i en matrix, og bruger rækkeoperationer til at ændre den til echelonform.

In [341...

```
A = np.array([[1.0, 5.0, 25.0, 0.0, 0.0, 0.0],
              [1.0, 8.0, 64.0, 0.0, 0.0, 0.0],
              [0.0, 0.0, 0.0, 1.0, 8.0, 64.0],
              [0.0, 0.0, 0.0, 1.0, 10.0, 100.0],
              [0.0, 1.0, 16.0, 0.0, 1.0, 16.0]])

B = np.array([40.0, 50.0, 50.0, 65.0, 0.0])[ :, np.newaxis]

C = np.hstack([A,B])
C
```

Out[341...

```
array([[ 1.,  5., 25.,  0.,  0.,  0., 40.],
       [ 1.,  8., 64.,  0.,  0.,  0., 50.],
       [ 0.,  0.,  0.,  1.,  8., 64., 50.],
       [ 0.,  0.,  0.,  1., 10., 100., 65.],
       [ 0.,  1., 16.,  0.,  1., 16.,  0.]])
```

In [342...

```
np.set_printoptions(precision=4)

C[1,:] -= C[0,:]
C[1,:] -= C[4,:] * 2
C[[2,4],:] = C[[4,2],:]
C[2,:] -= C[1,:]
C[2,:] *= 1/9
C[4,:] -= C[3,:]
C[4,:] *= -1/2
print(C)
```

```
[[ 1.    5.   25.    0.    0.    0.   40. ]
 [ 0.    1.    7.    0.   -2.  -32.   10. ]
 [ 0.    0.    1.    0.   0.3333  5.3333 -1.1111]
 [ 0.    0.    0.    1.   10.  100.   65. ]
 [-0.   -0.   -0.   -0.    1.   18.    7.5 ]]
```

In [343...

```
C[3,:] -= C[4,:] * 10 # Her finder vi løsning(en/erne) på Ligningssystemet
C[2,:] -= C[4,:] / 3
C[1,:] += C[4,:] * 2
C[1,:] -= C[2,:] * 7
C[0,:] -= C[2,:] * 25
C[0,:] -= C[1,:] * 5
print(C)
```

```
[[ 1.    0.    0.    0.    0.  -26.6667 -121.1111]
 [ 0.    1.    0.    0.    0.    8.6667  50.2778]
 [ 0.    0.    1.    0.    0.   -0.6667  -3.6111]
 [ 0.    0.    0.    1.    0.   -80.    -10. ]
 [-0.   -0.   -0.   -0.    1.   18.    7.5 ]]
```

Nu har vi en matrix i echelonform, hvor der er strengt færre pivotelementer end søjler. Dette betyder, at matricen er underbestemt, og vores variabel f er fri. Dette betyder, at der er uendelig mange løsninger.

f)

Vi kan nu definere b og c i den afledte af $p_1(x)$ ud fra vores frie variabel f . I vores data har vi fra $x = 2$ til $x = 8$ noget, der nærmer sig lineær vækst, som vi kan udregne hældningen på. Hvis vi sætter f således, at hældningen i $b + 2cx$ bliver lig med $y'(5)$, har vi en god approksimation af f .

In [344...

```
slope5 = (60.0 - 40.0) / (8.0 - 2.0)

print(slope5)
```

3.3333333333333335

Dette er hældningen i $x = 5$ hvis vi antager lineær vækst. Grundet mangel på data kan vi ikke med rimelig sikkerhed konkludere, at der er lineær vækst, men det er den bedste approksimering. Vi har en ligning $b + 2cx = 11/3$ som vi løser i maple. Meget høj precision i svaret er ikke en mulighed, da vores tal i ligningen var meget precise.

In [345...

```
f = 5.51

# Vi ganger vores bestemte f på f søjlen.
C[:, 5] = C[:, 5] * f

#Dette giver os en værdi, vi kan ligge til på den anden side af lighedstegnet
C[:, 5] = C[:, 6] - C[:, 5]

#Nu har vi værdierne af variablerne i søjle 5 og kan gemme dem i separate variabler:
a, b, c, d, e = C[:, 5]
a, b, c, d, e
```

Out[345...

```
(25.822222222222223,
 2.5244444444444441,
 0.06222222222222351,
 430.79999999999995,
 -91.67999999999999)
```

Nu er der ingen ubekendte, og vi kan plotte funktionerne

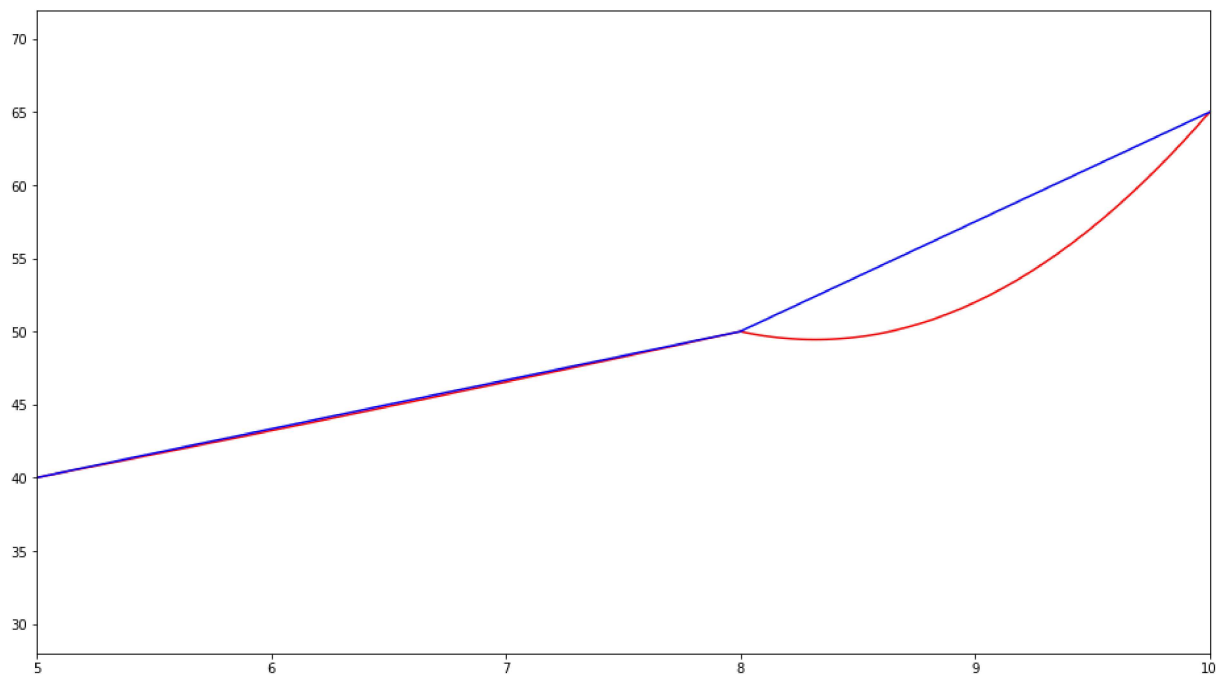
In [346...

```
x1 = np.linspace(5, 8, 150)
x2 = np.linspace(8, 10, 100)

p1 = a + b * x1 + c * x1**2
p2 = d + e * x2 + f * x2**2

fig, ax = plt.subplots() # Tegning
ax.plot(x1, p1, 'r')
ax.plot(x2, p2, 'r')
ax.plot(tid, temperatur, 'b')

plt.xlim([5, 10]) #Da funktionen f(x) kun har værdier i [5;10] plotter vi her
plt.show()
```


g)

Hvis vi først kigger på metoden fra b), er det ydeligt, at funktionen afviger kraftigt fra vores data. Metoden fra c) afviger mindre, og krydser grafen i 5. Hvis vi sammenligner c) med f) ser vi dog, at denne graf ligger tættest på grafen for vores data, når temperaturen er 55 grader. Vi ville derfor helst bruge denne til at estimere i dette punkt. Hvis vi kigger over hele intervallet $[2;12]$, ville vi dog helst bruge metoden fra c).